

ת"פ 42629/09/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אברהם רשבי, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 42629-09-17 מדינת ישראל נ' רשבי (עציר)

בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
אברהם רשבי (עציר) - הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המייחס לו עבירה של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986.
2. על פי עובדות כתב האישום במהלך החודשים ינואר עד יוני 2016, השתמש הנאשם במספר הזדמנויות בכרטיס החיוב מספר: השייך למר חיים פרנץ, זאת בכוונה להונות וללא הסכמתו, בכך שרכש באמצעותו מוצרים שונים בשווי 10,000 ₪.
3. הנאשם צירף תיק מספר: 66700-11-17 בו מיוחסות לו עבירות של סיוע לכניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952+סעיף 31 לחוק העונשין. היתר לנהיגה למי שאין לו רישיון נהיגה לסוג הרכב, לפי סעיף 10 ב לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961. הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, סיוע להלנת תושב זר לפי סעיף 12א(א) לחוק הכניסה לישראל.
4. על פי החלק הכללי שבכתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום, שהה נאשם 1 בשטחי ישראל כאשר הוא אינו מחזיק ברשותו היתר שהייה ואז כניסה לישראל כדין. בתאריך 15.6.17 בבית המשפט הצבאי ביהודה, נגזר דינו של נאשם 1 ונפסל רישיונו למשך חודש ימים. נאשם 1 הועסק על ידי נאשם 2 במוסך שבבעלותו המצוי בשטחי יהודה במישור אדומים.
5. הנאשם מחזיק ברישיון משנת 2001 לחובתו 30 הרשעות קודמות, רובן מסוג ב.מ. קיימת עבירה דומה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה, אך זו ישנה מאוד. בנוסף, לנאשם עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות. בעברו עבירות דומות הנוגעות בזיוף ומרמה בגינן ריצה מאסרים, וכן עבירה מתחום המוסר בגינה מרצה מאסר כעת.

6. ב"כ המאשימה ציינה כי המדובר בנאשם ילדי 1969 שלחובתו 5 הרשעות קודמות, בחלקן ריצה מאסרים. בהתייחס לנסיבות ביצוען של העבירות, צוין כי בתיק המקור הנאשם תכנן את מעשיו ושעה שימושים חוזרים בכרטיס החיוב ובמשך תקופה. באשר לתיק שצורף, הפנתה המאשימה לעובדות כתב האישום ונסיבותיו. על פיה, בכך פגע הנאשם בערכים הנוגעים בזכות הקניין של הפרט, שלום הציבור וזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. באשר למתחם העונש ציינה כי הוא נע על הציר שבין שני חודשי מאסר ועד תשעה חודשי מאסר בפועל. בהעדרו של תסקירו ציינה המאשימה כי לא ניתן לקבל על הנאשם תמונה מלאה, בנסיבות אלו ונוכח עברו הפלילי המלמד, כך לדבריה, על מסוכנותו והעדר הפחתה בסיכון הנשקף ממנו, ביקשה להטיל על הנאשם מאסר למשך 6 חודשים במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כעת, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

7. ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם דאג להשיב למתלונן את הכספים שנטל ממנו, אף בסכום גבוה יותר, עוד בטרם החלה חקירה ובטרם הגשת כתב האישום. בעניין זה הציג הסנגור למאשימה מסרונים שנשלחו מטעם הנאשם למתלונן בעניין זה. בהתייחס לתיק שצורף, טען הסנגור כי הסיכון בביצוע עבירה לפי סעיף 10 א' אינו סיכון תעבורתי שכן הנאשם כשיר לנהוג ברכב, אך קיים סיכון בטחוני. לדבריו, הסיבה לכך שנתן לו לנהוג נעוצה בעובדה כי טרם האירוע ישב בפאב ושתה אלכוהול. בנסיבות אלו ביקש שלא לגזור על הנאשם עונש חמור מזה שהוטל על המבצע העיקרי-נאשם 1.

8. הערכים המוגנים שנפגעו בעבירות אותן ביצע הנאשם, נוגעות בשלום הציבור וביטחונו, קניינו, וכן עמידה על זכותה של המדינה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. באשר לענישה הנוהגת הרי שבחינת רמות הענישה בפסיקה מלמדת, כי במקרים דומים בעבירות על חוק הכניסה, נגזרו עונשים שכללו ענישה מוחשית ללא רכיב של מאסר ועד מאסר קצר בפועל, אשר יכול וירוצה על דרך עבודות השירות.

(ראו: עפ"ג מחוזי ב"ש 588-10-13 אבו מחארב נ'מדינת ישראל (1.1.14) ת"פ 64069-12-12 מדינת ישראל נגד כרישאת (11.11.13) ת"פ 59838-12-12 מדינת ישראל נגד אלצראיעה (9.12.13) ת"פ 30626-08-13 מדינת ישראל נגד בדיר (10.9.14) ת"פ 23829-01-13 מדינת ישראל נגד סיייד אחמד (3.3.15). באשר לעבירות ההונאה ובנסיבות דומות המתחם הינו החל ממאסר על תנאי לצד רכיבי ענישה כספיים ועד מאסר קצר בפועל. אציין, כי רף החומרה אליה הפנתה המאשימה בפסקי הדין אותם צירפה, חמור מהמקרה שבפניי, אך גם בהתייחס אליהם ניתן לקבוע כי גבולו העליון של המתחם הינו עד לעונש מאסר למשך מספר חודשים. בהתייחס לעבירה הנוגעת בהיתר נהיגה לאחר, הרי שמתחם העונש הינו החל ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות, ופסילה החל משלושה חודשים לצד ענישה נלווית.

9. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 50 מרצה כעת עונש מאסר ממושך, נטל אחריות בבית המשפט וצירף תיק נוסף אף בו הודה, בהתייחס לאירועים שחלף פרק זמן ארוך מעת שאירעו. כפי שנטען בפניי, סכום המרמה הושב למתלונן עוד בטרם החלו הליכי החקירה בתיק. לנאשם רישום תעבורתי ופלילי הכולל עבירות דומות בגין ריצה מאסר. הבאתי בחשבון גם את האופן בו הסתיים התיק ביחס לנאשם 1. (תיק מספר: 66700-11-17 בית משפט שלום אילת מיום 26.11.19).

10. באיזון בין השיקולים השונים סברתי כי ישנו מקום לגזור על הנאשם עונש המצוי באמצעו של מתחם הענישה זאת לצד עונשים נלווים כפי שיפורט להלן.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך שלושה חודשים שירוצה חציו במצטבר, וחציו בחופף לעונש אותו מרצה הנאשם כעת.
- ב. מאסר למשך שלושה חודשים זאת על תנאי לתקופה של שלוש שנים שלא יעבור אחת מעבירות בהן הורשע.
- ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון למשך 3 חודשים. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט 60 יום מעת שחרורו של הנאשם מהמאסר.
- ד. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בניגוד לסעיפים 67 או 10(א) לפקודת התעבורה.
- ה. קנס בסך 1000 ₪ ב-2 תשלומים, 90 יום מיום שחרורו.

נוכח העובדה כי הנאשם השיב למתלונן את הסכום שניטל ממנו במרמה אמנע מהטלת פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה שבט תש"פ, 20 פברואר 2020, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם ובוא כוחו.